

Veću Interdisciplinarnih studija Univerziteta umetnosti u Beogradu
Senatu Univerziteta umetnosti u Beogradu
B e o g r a d, Kosančićev venac 29

**Predmet: Izveštaj Komisije za ocenu i odbranu doktorske disertacije Milice Ivić
*PRINCIPI ZAJEDNIŠTVA I SARADNJE U SAVREMENIM TEORIJAMA
UMETNIČKE PROIZVODNJE***

Komisija za procenu i odbranu doktorske disertacije Milice Ivić *PRINCIPI ZAJEDNIŠTVA I SARADNJE U SAVREMENIM TEORIJAMA UMETNIČKE PROIZVODNJE* je na sastanku održanom 20. juna 2016. godine predložila, i tom prilikom usvojila, izveštaj kojim se pozitivno ocenjuje doktorska disertacija Milice Ivić.

Izveštaj komisije sadrži: uvodno obrazloženje, biografske podatke o kandidatkinji, analizu disertacije, kritički uvid i ocenu rezultata doktorske disertacije, te zaključak komisije.

UVODNO OBRAZLOŽENJE

Milica Ivić prijavila je doktorsku disertaciju naslovljenu: *PRINCIPI ZAJEDNIŠTVA I SARADNJE U SAVREMENIM TEORIJAMA UMETNIČKE PROIZVODNJE* nakon što je položila sve ispite na doktorskim studijama na Studijskom programu za teoriju umetnosti i medija. Doktorska disertacija je sa predloženim naslovom *PRINCIPI ZAJEDNIŠTVA I SARADNJE U SAVREMENIM TEORIJAMA UMETNIČKE PROIZVODNJE* odobrena na sednici Senata Univerziteta umetnosti marta 2014. godine. Za mentora je postavljen dr

Miodrag Šuvaković, tada, redovni profesor Fakulteta muzičke umetnosti u Beogradu i predavač na Interdisciplinarnim studijama Univerziteta umetnosti u Beogradu.

Doktorska disertacija je završena i predata maja 2016. godine.

Članovi komisije za ocenu i odbranu doktorske disertacije postavljeni su odlukom Veća Interdisciplinarnih studija Univerziteta umetnosti u Beogradu 12. maja 2016:

dr Milena Dragičević Šešić, redovni profesor FDU

dr Miodrag Šuvaković, redovni profesor – Fakultet za medije i komunikacije - Singidunum (mentor)

dr Nikola Šuica, redovni profesor FLU

dr Nikola Dedić, vanredni profesor FMU

dr Sanela Nikolić, docent FMU.

BIOGRAFIJA KANDIDATKINJE:

Milica Ivić je rođena 1981. godine u Beogradu. Završila je XI beogradsku gimnaziju. Diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, smer Opšta književnost i teorija književnosti, 2008. godine. Master studije je završila na istom odseku 2010. godine. Odbranila je master rad „Pesnički oblici u romanu. *Bleda vatra* Vladimira Nabokova i *Beli hotel* Donalda M. Tomasa“ pod mentorstvom dr Biljane Dojčinović vanrednog profesora. Interdisciplinarne doktorske studije *Teorija umetnosti i medija* upisala je 2011. godine i obavila sve obaveze predviđene programom studija, s prosečnom ocenom 9,9.

Sa Igorom Korugom saraduje na projektu *Arhiviranje savremenog plesa u Srbiji*, koji je pokrenut u okviru regionalnog istraživačkog programa i platforme Nomad Dance Institute (NDI) usmerenog na razvoj novih ideja, praksi i politika umetničke produkcije u

savremenim izvođačkim umetnostima na Balkanu i u širem regionu.

Učestvuje u radu programa CIRRAS (Centre International de Réflexion et de Recherche sur les Arts du Spectacle) u Parizu, koji okuplja grupu istraživača, umetnika, predavača i studenata u cilju istraživanja poetike, estetike i obrazovanja u oblasti izvođačkih umetnosti. Program se održava uz podršku CNT (Centre National du Théâtre), MSHE (Maison des Sciences de l'Homme et de l'Environnement), Université de Franche Comté, Réseau Asie et Pacifique (IMASIE, CNRS, FMSH), Université des Artes de Taïwan NTUA.

Imala je izlaganje na međunarodnoj konferenciji *Body and Awareness. The Discourse between Anthropology, Literature and the Arts*, organizovanoj 2012. godine u saradnji University of Cork i Sveučilišta u Zadru, sa ekspozom „Examining the Limits“.

Radila je kao dramaturg na projektu *Krleža, San o drugoj obali*, u okviru “Festivala jednog pisca” u organizaciji Kulturnog centra Beograda 2012. godine. Autorka je teksta i dramaturškinja na projektu *Ono*, sa koreografkinjom i izvođačicom Anom Dubljević, koji je izvođen na Kondenz festivalu u Beogradu i Infant festivalu u Srpskom narodnom pozorištu u Novom Sadu. Učestovala na programu Beogradskog sajma knjiga 2011. godine u Ciklusu “Ka poeziji i izvan nje - od štampane strane preko performansa, videa do virtuelne poezije”.

Osnivačica je i član nekoliko umetničkih kolektiva sa kojima aktivno izlaže i učestvuje na festivalima u zemlji i inostranstvu.

Govori i piše francuski i engleski jezik.

Objavila je sledeće naučne i teorijske radove:

1. Ivić, Milica, (2016, u pripremi): “Examining Body Limits”, u *Presence of the Body: Awareness In and Beyond Experience*, Brill, Amsterdam, New York, 2016. □

2. Ivić, Milica, (2015): "Mimi Mercedez and übermateriality of sex work", u AM, Journal of Art and Media Studies, br. 8, Fakultet za medije i komunikacije, Orion Art, Beograd (M53)
3. Ivić, Milica, (2015): "Benjamin H.D. Buchloh", Nikola Dedić (ur.), *Marksistička estetika, filozofija i teorija umetnosti*, Orion Art, Beograd □
4. Ivić, Milica, (2014): "Protivrečnosti razvoja institucije. Pozorište u Srbiji od 1878. do 1937. godine", Miško Šuvaković (ur.), *Istorija umetnosti u Srbiji XX vek - III tom*, Orion Art, Beograd □
5. Ivić, Milica, (2013): "Benjamin H.D. Bukloch i recepcija nasleđa avangarde" u AM, Journal of Art and Media Studies, br. 3, Unverzitet umetnosti u Beogradu, Orion Art, Beograd □
6. Ivić, Milica (2010): "*The Woman to Sigmund Freud. Poezija u romanu*", *ProFemina*, br. 54, str. 304-312, Fond B92, Beograd □

Objavila je prevod: □

1. Juvan, Marko, „Svetska književnost(i) i periferije“, *Polja. Časopis za književnost i teoriju*, godina LVI, broj 471, septembar-oktobar 2011, Kulturni centar novog sada, Novi Sad

Učestvovala je na naučnim skupovima i seminarima: □

1. „Body and Awareness. The Discourse between Atropology, Literature and the Arts“, međunarodna konferencija održana od 25. do 27. maja 2012. godine u saradnji University of Cork i Sveučilišta u Zadru, sa ekspozeom „Examining the Limits“.
2. „Performance and choreographic imagination: concepts, themes, works“, teorijski seminar Andrea Lepekija, održan u Bukureštu, od 18-22. maja, 2015. godine, u okviru

programa "E-Motional: rethinking dance".

ANALIZA DOKTORSKE DISERTACIJE

Doktorska disertacija *PRINCIPIZAJEDNIŠTVA I SARADNJE U SAVREMENIM TEORIJAMA UMETNIČKE PROIZVODNJE* strukturirana je u četiri dela sa apstraktom i ključnim rečima na srpskom i engleskom jeziku, spiskom literature, zahtevanim izjavama i biografijom kandidatkinje.

Doktorska disertacija je napisana fontom Times New Roman 12 sa standardnim proredom 1,5 na 269 strana.

Kandidatkinja u *Uvodu* (str. 8-29) - u dva potpoglavlja "Kontradikcije pojma savremenog plesa. Postples i prevazilaženje kinestetskog" i "Scena savremenog plesa u Srbiji" - definiše osnovna polazišta svog rada. U prvom potpoglavlju razrađuje kontradikcije definisanja pojma "savremeni ples". U drugom potpoglavlju kontekstualizuje savremeni ples i plesnu scenu u Srbiji.

U prvom delu rada naslovljenom "Zajedništvo" (str. 30-113) u pet potpoglavlja "Proizvodnja subjektivnosti", "Zajedničko kao preindividualno", "Opšti intelekt", "Politička konceptualizacija zajedničkog: mnoštvo" i "Zajednica i ideja zajedništva" se razvija pregled i, zatim, interpretacija teorije/filozofije politike individualne i kolektivne subjektivizacije u savremenim društvima. Interpretacije su postavljene i izvedene iz biopolitičke teorije/filozofije pokazujući načine definisanja i tumačenja savremenog zajedništva, odnosno, koncipiranja zajednice.

U drugom delu rada naslovljenom "Proizvodnja i rad" (str. 114-213) u devet potpoglavlja "Savremene konceptualizacije proizvodnje", "Produktivni i neproduktivni rad", "Ples kao

rad”, ”*Poiesis* vs. *Praxis*. O političkim aspektima plesa”, ”Antiproduktivizam”, ”Apstraktni rad. Apstraktnost / univerzalnost rada kao istorijski determinisane funkcije kapitalističke proizvodnje”, ”Nematerijalni rad”, ”Prekarijat i kognitarijat”, i ”Kontekstualizacija odnosa prema proizvodnom aparatu” postavljena je i razrađena politička teorija rada, savremena biopolitička teorija rada i tranzicijska teorija rada koja je primenjena na ples kao umetnost i način društvene proizvodnje. Kandidatkinja je učinila inovativni pomak od tradicionalnog i modernog poetičkog pojma ”plesne veštine” ka pojmu plesnog rada i analize nosilaca savremenog plesnog rada.

U trećem delu naslovljenom ”Saradnja” (str. 214-246) u potpoglavljima ”Kolektivizam”, ”Saradnja kao kontigentno ispoljavanje antiproduktivističkih tendencija” i ”Završne napomene” teorijski modeli postavljeni i razrađeni u prethodnim delovima disertacije su primenjeni na ”lokalnu plesnu scenu”. Kandidatkinja je svoj odnos prema lokalnoj sceni objasnila sledećim rečima: ”Na kraju je jasno da su ovom disertacijom mnoga pitanja o savremenom plesu i koreografskim praksama u Srbiji tek pokrenuta. Brojni teorijski problemi kao što su odnosi plesa i koreografije, ontologija plesa, njegova istorija, preciziranje odnosa lokalnog plesnog sa zapadnim nasleđem, nisu ni bazično postavljeni. Moguće nepreciznosti i nedoslednosti posledica su pokušaja da se krene od najsavremenijih primera iz prakse i da se identifikuju potencijali daljeg razvoja. Opravdanje za ovakav postupak nalazim u nadi da je kraj ove disertacije početak daljih ozbiljnih radova u oblasti teorije savremenog plesa u Srbiji. Izučavanjem problema saradnje i zajedništva obuhvaćen je samo jedan deo savremene plesne prakse na nezavisnoj sceni” (str. 244). Time je naznačeno da je kandidatkinja Milica Ivić svoja istraživanja i interpretacije usmerila, ne ka istoriji plesa u Srbiji, već ka identifikovanju savremenog plesnog trenutka i mogućih plesnih, umetničkih, kulturalnih i društvenih predikcija.

KRITIČKI UVID I OCENA REZULTATA

Opšti pogled na doktorsku disertaciju

Doktorska disertacija Milice Ivić *PRINCIPI ZAJEDNIŠTVA I SARADNJE U SAVREMENIM TEORIJAMA UMETNIČKE PROIZVODNJE* spada u stroga teorijski motivisana - sinhronijski postavljena - istraživanja i interpretacije umetničke tj. plesne proizvodnje u postfordističkim proizvodnim uslovima. Ona je postavila i tumačila pitanja o umetničkom/plesnom radu, te o prirodi i funkcijama rada u savremenom globalnom i lokalnom kontekstu.

Posebno je tumačen pojam i pojava "saradnje" (*collaboration*, kolaboracija) kao osnove preispitivanja savremenog zajedništva u umetnostima, kulturi i društvu. Saradnja je reinterpetirani pojam kojim se u širokom smislu opisuju novi oblici radnih odnosa u kontekstima materijalne i nematerijalne proizvodnje u različitim poljima društva, kulture i umetnosti. Izvođenju ovog pojma prethode rasprave pitanja o zajedničkom i zajedništvu, tj. pitanja povezana sa savremenim oblicima proizvodnje, koja su primenjena na pitanja o saradnji u slučaju umetničke i, specifičnije, plesne proizvodnje.

Na nivou studije slučaja istražena je i interpretirana praksa savremenog plesa na lokalnoj plesnoj sceni. Pri tome, primena složene teorijske aparature nije usmerena na vrednosno-kritičko tumačenje savremenog plesa, odnosno, na njegovu istorizaciju, već na politički orijentisanu teoretizaciju.

Predmet i cilj rada

Predmet doktorske disertacije *PRINCIPI ZAJEDNIŠTVA I SARADNJE U SAVREMENIM TEORIJAMA UMETNIČKE PROIZVODNJE* je uloga saradnje u savremenoj umetnosti, posebno, u plesnoj umetnosti. Kandidatkinja se bavila modelima saradnje (*collaboration*,

kolaboracija) tj. pojmovima zajedničkog rada kojima se opisuju nove forme radnih odnosa u okviru ne/materijalne proizvodnje u različitim poljima društva, kulture i umetnosti. Za razliku od kooperacije (*cooperation*) kao korisnog udruživanja istomišljenika, saradnja shvaćena kao kolaboracija u sebi sadrži i ideju saradnje sa neprijateljem, zato predstavlja paradoksalni koncept oslobođen romantičarskih pretpostavki o zajedništvu, koje je u najboljem slučaju samo privremeno. Umetnička saradnja se pojavila već dvadesetih godina XX veka i bila je karakteristični oblik "proizvodnje" umetnosti u avangardama i masovnoj kulturi. U teorijama kulture i umetnosti je bila povezana sa promenama koje su vodile od poetike stvaranja u politiku proizvodnje analogno odnosima koji postoje u kontekstima društvenog proizvodnog rada. Danas, saradnja u radu dobija brojne pojmovne identifikacije kao što su: saučesništvo (*complicity*), timski rad (*team work*), umrežavanje (*networking*), komunalnost (*communality*), zajedništvo (*commonality*). Bitni predmet istraživanja je, zato, mnoštvo oblika saradnje u umetnosti, a ne sam umetnički proizvod tj. umetničko delo. Ovakav pristup kandidatkinja izvodi iz savremenih teorija umetnosti i savremenih političkih i filozofskih teorija rada, gde se naučna pažnja pomera sa proizvoda ili umetničkog dela na kontekst stvaranja i proizvođenja, te na sam događaj, odnosno, samo izvođenje saradničkog rada kao takvog.

Predmet istraživanja je zasnovala na rezultatima analiza brojnih savremenih teorijskih rasprava posvećenih radu u umetnosti (Kler Bišop) i na radu u društvu (Đorđo Agamben, Paolo Virno, Antonio Negri, Mauricio Lacarato, Roberto Esposito, Žan Lik Nansi). Kandidatkinja je ponudila originalno čitanje i sposobnost konceptualne transpozicije političkih i filozofskih teorija rada u polje teorija savremenih, pre svega, izvođačkih umetnosti.

Kandidatkinja je razrađeno i izuzetno precizno na opšte teorijskom i posebno orijentisanom planu istraživanja (studije savremenog plesa) postavila i razradila predmet istraživanja i rada.

Cilj disertacije je postavljen na jasan i nedvosmislen način: postaviti razrađenu i

argumentovanu teoriju o saradničkom radu (proizvodnji) u savremenoj umetnosti, pre svega u savremenim izvođačkim umetnostima, specifičnije, plesu.

Cilj disertacije je, kandidatkinja to naglašava razvijanjem svog teksta, otkrivanje mehanizama za teorijsko postavljanje koncepta zajednice u odnosu na utvrđene institucije i promenljive odnose ljudi, kao i identiteta, na geopolitičkoj mapi Evrope sa identifikovanjem dva istorijski suprotstvljena makro geo-politička prostora (Zapad i Istok).

Kandidatkinja Milica Ivić je postavila i ostvarila naučni cilj koji se može posmatrati na četiri nivoa rasprave:

- teorija saradnje u savremenoj umetnosti sa naglaskom na izvođačkim umetnostima, te u užem smilu sa naglaskom na savremenom plesu,
- teorija umetničkog rada, preciznije, umetničke proizvodnje u opštem smislu i u smislu izvođačkih umetnosti sa posebnim naglaskom na savremenom plesu,
- postavljanje teorijske interpretacije "plesne zajednice" ukazivanjem na geoestetske razlike kapitalizma i postsocijalizma,
- specifikacija i odgovarajuća tumačenja pojave saradnje na umetničkoj proizvodnji u savremenom plesu u Srbiji.

Osnovne hipoteze od kojih je kandidatkinja pošla

Milica Ivić je u doktorskoj disertaciji postavila više hipoteza za naučno interdisciplinarno istraživanje. Njene hipoteze su:

- Saradnja, komunikacija i povezivanje kao oblici proizvodnje pripadaju najfetišiziranim oblastima današnjice.
- Saradnja je blisko povezana s mobilnošću i fleksibilnošću savremenog rada i ugrađena je u vrednost rada koji se bazira na konstantnoj proizvodnji i razmeni

- komunikacije, odnosa, značenja i jezika.
- Ideja saradnje i zajedništva služi više kao dijagnostika i simptomatika vremena, nego kao kritički aparat.
  - Paradigmatsko područje za izučavanje savremenih oblika proizvodnje umetnosti može se locirati u oblasti teorija savremenog plesa i šire izvođačkih umetnosti.
  - Obnovljeni interes za saradnju može da se tumači kao veza sa promenama u shvatanju subjektivnosti umetnika.
  - Konceptualizacija saradnje i zajedništva može da se analizira u okviru geopolitičkih makro podela na Istok i Zapad.

Hipoteze su postavljene jasno, tako da su omogućile doslednu i razvijenu argumentaciju i izvođenje ciljeva disertacije.

Metode koje su u istraživanju primenjene

Kandidatkinja je, vođena složenošću i interdisciplinarnošću predmeta, ciljeva i hipoteza disertacije, te novinom predložene studije slučaja (savremeni ples) u našem akademskom okruženju, prihvatila i razvila niz interdisciplinarnih metoda. Predložene metode su:

- Kritičko-analitički metod teorijske analize savremenih teorija saradnje i savremenih načina proizvodnje umetnosti. Metodologija koja referira biopolitičkim studijama.
- Kritičko interpretativna metoda radi sagledavanja i formulisanja rezultata simptomskih interpretacija savremenih teorija proizvodnje umetnosti.
- Mapiranje odgovarajućih slučajeva u kojima se u istorijskom kontekstu utvrđuje razvoj teorijskog razumevanja saradnje i zajedništva u proizvodnji umetnosti: od pojmova kolektivizma, prisutnog u istorijskim avangardama, preko kooperacije do kolaboracije kao ključnog termina danas.
- Interdisciplinarne i transdisciplinarne analitičke metode teorije rada. Postavljanje problematike savremenih teorija (ne)materijalnog rada i podele rada u vezu sa proizvodnjom umetnosti.

- Formiranje reprezentativnog teorijskog uzorka. U skladu sa dominantnim teorijskim tokovima, pažnja se usmerava na teorije savremenog plesa, i šire izvođačkih umetnosti.
- Komparativna metoda razvijanja teorija proizvodnje i saradnje. Komparacija se izvodi u različitim makro geo-političkim zonama Istoka i Zapada.
- Studije slučajeva savremene umetničke proizvodnje u Srbiji. Izborom primera zasnovanih na ideji saradnje i problematizovanja pojma zajednice, ispituju se polazne teze.

Primenjene i razvijane metode su grupisane oko postupaka disciplinarnosti (interdisciplinarnost, transdisciplinarnost, komparativnost), kritičke analize i potencijalne sinteze, tačnije rečeno, mapiranja uporedivih i opštih gledišta, te oko izvođenja teorijskog uzorka primenjivog na studije slučaja. Interdisciplinarni i transdisciplinarni karakter istraživanja i izučavanja predmeta doktorske disertacije vodio je uspostavanju složene teorijske platforme koja epistemološki uporedivo obuhvata: teorije globalizma i tranzicije, teorije podela rada i nematerijalnog rada, teoriju ideologije, teorije izvođačkih umetnosti, kao i teorije savremenog plesa.

Kandidatkinja je na instruktivan i inovativan način ukazala na prelazak od kritičke rasprave na simptomsku analizu.

Rezultati istraživanja

Kandidatkinja je ostvarila bitne polazne pretpostavke:

- pokazala je da je moguće savremenu biopolitičku teoriju i postfordističke teorije rada odnosno, post-poststrukturalističke teorije zajednice primeniti na izuzetno specifično polje savremenih izvođačkih umetnosti, pre svega plesa.

- pokazala je da se ovladana teorijska aparatura interpretiranja rada i zajednice u savremenim izvođačkim umetnostima može primeniti na indeksiranje, mapiranje i sinhronijsko interpretiranje savremene plesne scene u Srbiji.

Kandidatkinja je uspešno, na komparativan način, interpretirala savremene teorije o plesu kod internacionalnih, regionalnih i lokalnih autora ukazujući na bitne podudarnosti, razlike i modalitete primene teorijskog na produktivni umetnički rad.

Doktorska disertacija *PRINCIPI ZAJEDNIŠTVA I SARADNJE U SAVREMENIM TEORIJAMA UMETNIČKE PROIZVODNJE* je inovativno, autentično i razrađeno interdisciplinarno naučno delo o savremenom radu, te zajedništvu u globalnom i lokalnom svetu plesa.

Korišćena literatura

Kandidatkinja je priložila spisak korišćene literature od 175 bibliografskih i webografskih jedinica na srpskom, engleskom, francuskom i hrvatskom jeziku. Kandidatkinja je, zahvaljujući studijskim boravcima u Francuskoj, sakupila savremenu teorijsku literaturu o teorijama rada, teorijama plesa i izvođačkih umetnosti. Sakupljena literatura o savremenim izvođačkim umetnostima i teoriji plesa u regiji je posledica pripremnih istraživanja časopisa i dokumenata iz oblasti izvođačkih umetnosti u Srbiji, Sloveniji i Hrvatskoj.

Pored osnovnih i bitnih dela za predmet istraživanja (Žan-Lik Nansi, Đorđo Agamben, Virno, Antonio Negri, Mauricio Lacarato, Roberto Esposito, Brajan Holms) svakako su važna i instruktivna dela autora kao što su Kler Bišop, Džon Makenzi, Eleonora Bauer, Bojana Cvejić, Mark Franko, Marina Gržinić, Aleksandra Jovićević, Ana Vujanović, Bojana Kunst, Andre Lepecki, Martin Spanberg, Aldo Milohnić, Geza Cimer i dr.

Priložene reference su omogućile ozbiljan rad koji u razmatranja uključuje na komparativan način teorijske studije iz savremene filozofije rada/proizvodnje, savremene teorije umetnosti, teorije izvođačkih umetnosti i teorije savremenog plesa.

Literatura je izabrana na sistematičan način kako po oblastima koje treba istražiti i tumačiti, tako i po pokrivenosti postavljenih problema i metoda.

ZAVRŠNA OCENA DISERTACIJE

Milica Ivić je napisala doktorsku disertaciju na autentičan, složen i zasnovan naučni način. Doktorska disertacija *PRINCIPI ZAJEDNIŠTVA I SARADNJE U SAVREMENIM TEORIJAMA UMETNIČKE PROIZVODNJE* je interdisciplinarno naučno delo po predmetu bavljenja, metodologiji izvođenja disertacije i po predloženim teorijskim referencama i studijama slučaja. Doktorska disertacija se ukazuje kao čvrsto teorijski koncipirano i razrađeno istraživanje složenog naučnog, teorijskog i estetičkog interdisciplinarnog problema umetničkog rada, zajedništva i saradnje u odnosu na savremene umetničke tj. plesne teorije i prakse.

Posebno treba istaći da je za studiju slučaja izabrana praksa i teorija savremenog plesa, što ovaj rad čini pionirskim zahvatom u polju teoretizacije plesa u našoj sredini.

Komisija ocenjuje doktorsku disertaciju Milice Ivić *PRINCIPI ZAJEDNIŠTVA I SARADNJE U SAVREMENIM TEORIJAMA UMETNIČKE PROIZVODNJE* kao naučno izuzetno vredan i inovativan istraživačko naučno teorijski rad kojim su otvorene bitne potencijalnosti razumevanja odnosa savremene umetnosti plesa, teorije plesa i političke teorije i filozofije.

Komisija sa zadovoljstvom predlaže Veću interdisciplinarnih studija i Senatu Univerziteta umetnosti u Beogradu da prihvati izveštaj, te da pokrene proceduru za javnu odbranu doktorske disertacije Milice Ivić.

u Beogradu, 20.juna 2016. godine

Članovi Komisije:

dr Milena Dragičević Šešić, redovni profesor FDU

dr Miodrag Šuvaković, redovni profesor – Fakultet za medije i komunikacije -
Singidunum (mentor)

dr Nikola Šuica, redovni profesor FLU

dr Nikola Dedić, vanredni profesor FMU

dr Dragana Stojanović, docent Fakultet za medije
i komunikacije - Singidunum